

MIJN GELEEFDE LEVEN

MONOLOOG

De moeder

Auteur: Peter Damen

Rolbezetting: 1 een ietwat oudere vrouw

Korte inhoud:

Mijn leven is een monoloog die gaat over het leven van een vrouw.

Zij vertelt haar leven tot nu toe.

Wat zij doorgemaakt heeft en waar ze nu staat.

Ze vertelt dit verhaal terwijl ze op een bankje of makkelijk stoel buiten gaat zitten met een sapje.

Soms vertelt ze haar verhaal kalm, kil. Maar soms ook zeer emotioneel, vol spijt.

Een monoloog met een waarschuwing

Decor:

Het decor stelt een bankje en stoel voor buiten met een (klein) tafeltje.

MIJN GELEEFDE LEVEN

(als vrouw opkomt heeft een glas sap bij zich draait zich om)

Ik ga even in de tuin zitten hoor. Dan weten jullie waar ik ben.

(gaat zitten, slokje en glas op tafeltje)

He gezellig. Dit is en blijft het mooiste plekje van deze tuin. Het heeft even geduurd voordat ik erachter kwam maar nu zit ik hier veel. Is het maar even mooi weer of de zon schijnt dan ga ik hier zitten. Lekker rustig en mooi.

("kijkt" genietend om zich heen)

Binnen kan het soms zo druk zijn he. De meeste mensen willen altijd het laatste woord of hun mening opdringen en krijgen dan woorden. Ik kan daar niet zo goed tegen. Hou niet van lawaai, schreeuwen en ruzie. Misschien is dat nog iets van vroeger.

(zucht)

Vroeger toen ik nog thuis woonde werd er ook geschreeuwd. Vooral door mijn man. Mijn ex man of hoe zeg je dat als hij niet meer leeft? Het is al weer een tijdje geleden dat hij is dood gegaan.

(denkt na)

Ik zou niet meer weten hoe lang het eigenlijk is geleden. Ik vergeet de laatste tijd steeds meer dingen. Dat komt ook door de drank heeft een dokter eens gezegd. Dat kwam wel aan moet ik zeggen. Dacht niet dat ik zoveel gedronken heb. Het schijnt dat als je veel en lang drinkt dat je hersenen aan kan tasten. Het heeft een aparte naam maar die weet ik niet.

Als mijn man dat nou gekregen had ja dat zou ik niet vreemd gevonden hebben.

(schudt hoofd, slokje drinken)

Mijn man, die dus niet meer leeft, die dronk echt veel. Het vreemde was eigenlijk dat hij dat niet deed toen we elkaar pas ontmoetten. Hij dronk wel eens een biertje als we uitgingen maar toch niet overdreven veel.

Och we hadden toch een mooie verkeringstijd. Hij was zo attent. Bracht soms een bloementje mee of een doosje bonbons. Hij kende mijn smaak echt wel hoor. Het drinken begon eigenlijk toen we getrouwd waren. Ja de mensen noemden dat vroeger een moetje. Ik raakte in verwachting en we zijn hals over kop getrouwd. Toen was het nog een schande als je ging samenwonen of als je moest trouwen. Vandaag de dag is dat allemaal anders. Ja allemaal... anders.

(staart even voor zich uit)

Maar goed ik was dus zwanger en wij trouwen. We hadden niet veel geld en dat weinige wat we hadden moesten we in het huishouden steken want we hadden niks en onze ouders hielpen ons niet, Sterker nog die wilden niets meer van ons weten. De schande he?

Ja dat heeft vooral mijn man nogal geraakt. Die was erg ..eh samen met zijn moeder zal ik maar zeggen. Ja dat deed hem zeer.

Maar goed we hadden toch nog snel een klein eenvoudig huisje gevonden en dat zo goed mogelijk ingericht. Op zich waren we gelukkig samen. Maar ja het was wel dag en nacht werken hoor. In het begin kon ik ook nog meewerken maar toen ik op het laatst liep ging dat natuurlijk niet meer en moest hij het alleen verdienen. Dat viel hem zwaar. Het ging even beter toen onze dochter geboren werd. We leefden op een roze wolk. Een eerlijk is eerlijk het was de mooiste, schattigste en makkelijkste baby van allemaal. Of zouden dat alle moeders zeggen?

(denkend)

??

(slokje, hoofdschudden en rondkijken)

Ja het is echt mooi hier he? We hadden vroeger niet zo'n mooie tuin. Toen we pas getrouwd waren en een eigen huisje kregen zat daar een klein tuintje bij. Ik vond het wel leuk om dat te onderhouden. Mijn man niet, die gaf niets om een tuin. Stenen zaaien dat is makkelijk zei hij altijd. Ik vond het wel leuk van die mooie plantjes, leuk om naar te kijken ook. Maar ja plantjes kosten geld en dat hadden we niet veel. Nee, veel geld hadden we niet. Ik was altijd weer blij dat de maand om was en we niet al te diep in het rood stonden. Het was dikwijls sappelen geblazen.

(staren)

Maar waar was ik gebleven?
O ja de tuin. Nou die... nee ik had het ergens anders over. He wat dom van me. Daar heb ik nu de laatste tijd veel last van. Dan weet ik opeens niet meer waar ik het over had of wat ik aan het doen was.
Nou ja dan vertel ik wel iets. Niet dat het zo mooi verhaal is maar het is gebeurd. Mijn man dronk nogal en ging op een gegeven moment bijna iedere avond naar zijn stamkroeg. Volgens mij is die kastelein rijk geworden van mijn man maar dat is iets anders.
Mijn man kwam dan dronken thuis som zelfs stomdronken. Hij werd echt boos als ik er iets van zei. Zo ook op een avond. Hij kwam weer een laat en ladderzat thuis. Met zijn gestommel maakte hij niet alleen mij maar ook de kleine meid wakker. Gelukkig sliep die weer snel in, het was echt een makkelijke baby. Nou ja je weet hoe dat gaat ik werd boos omdat hij zoveel lawaai maakte en hij werd woedend omdat ik iets zei van zijn drinken en lawaai maken.

Hij werd zelfs zo boos dat hij mij een klap gaf. Geschrokken keken we elkaar aan. Dat had hij nog nooit gedaan. Het was alsof hij opeens nuchter geworden was en hij bood zijn excuses aan belofde het nooit meer te doen. Kortom we maakten het goed. En hij ging inderdaad de komende weken niet naar zijn kroeg. We waren die weken weer een echt gelukkig gezinnetje. Na die weken verviel hij weer in zijn oude patroon.

Toen ik hem vertelde dat ik zwanger was schudde hij alleen maar zijn hoofd en ging weg om later weer stonedronken thuis te komen.

Zo ging het heel mijn zwangerschap verder en ik beviel van een zoon. Gelukkig was hij bij de bevalling en ook nog eens een nuchter.

Hij was ontzettend trots op zijn zoon en maakte allemaal plannen wat hij later zou gaan doen. Van voetballen tot kamperen. Echte mannendingen noemde hij dat.

Ja, ja het enige mannending wat hij weer ging doen was drinken. Het leek dat hij nog meer dronk dan eerst.

Ook werd hij steeds gewelddadiger. Hij sloeg me steeds meer maar maakte het ook weer goed met me. Och in wezen was hij niet slecht. Hij zorgde toch nog goed voor ons. Toen nog wel.

(even stil)

Eigenlijk werd het steeds erger. Hij dronk steeds meer en langzamerhand ging zijn werk er ook onder lijden. Hij kwam vaker te laat of melde zich ziek. Gelukkig had zijn baas een engelengeduld met hem. Maar goed het was ook wel een harde werker.

Op een avond kwam hij weer dronken thuis en sloeg me om niks. Dat gebeurde steeds meer. Ik had wel afgeleerd om iets te zeggen maar ik hoefde hem maar aan te kijken om een klap te krijgen. Toen ook. Het ergste was toen dat hij zijn kleine meid ook een klap gaf toen die er iets van zei. Kinderen worden tenslotte ouder en beginnen dingen te zien en te zeggen.

Man wat schrok ik. En hij. Weer belofde hij dat hij het nooit meer zou doen en weer bleef hij een tijdje thuis.

(zucht)

Maar het hield geen stand. De drang naar drank was sterker en hij verviel weer snel in zijn oude patroon. Soms kreeg ik klappen en de kinderen een duw of een stevige tik. Had ik toen maar actie ondernomen, was ik toen maar gevluucht of weggegaan dan was het allemaal anders gelopen.

Maar ik hield van die man. Hij had ook zijn lieve kanten. Als hij niet dronken was en dat gebeurde ook kon hij zo lief met de kinderen spelen. Zondagsmiddags deden we wel eens spelletje. Je weet wel Monopoly, ganzenborden van die dingen. Dat was heel gezellig.

Maar ja er waren ook andere tijden.

??

Ik had toen mijn boeltje en de kinderen moeten pakken en weg moeten gaan. Maar ik kon dat niet. Zeker toen hij zei dat we dat meer moesten doen. Dat was echt gezellig zo samen drinken.

Ja, ja echt gezellig.

(hoofd schudden en glas leegdrinken)

In eerste instantie was het ook gezellig. Hij ging zelfs niet meer naar zijn kroeg. Nee hij haalde de drank in huis. Dat was goedkoper en gezelliger volgens hem. In het begin beloofden we elkaar dat we alleen 's avonds zouden drinken als de kinderen op bed lagen. En we hielden dat ook nog vol. ... Even ...

Daarna begonnen we al te drinken als we aten en toen als hij net uit zijn werk kwam. Kortom steeds eerder en steeds meer.

We nou ja ik had niet door dat ik de kinderen verwaarloosde. In het begin maakte ik nog wel eten maar dat werd ook steeds minder en op een geven moment moesten de kinderen maar voor zichzelf zorgen. Ik haalde nog wel wat te eten in huis moest toch drank halen dus dat ging in een moeite door.

We konden ook steeds minder hebben van de kinderen, ze moesten niet zeuren. Gelukkig zorgde de oudste nog voor de jongste maar ja dat liep op een gegeven moment ook mis. Heel erg mis zelfs.

Op een dag stond er een vriendelijke dame voor de deur. Ze was van de kinderbescherming zei ze en wilde eens praten.

Gelukkig was mijn man ook thuis, die had zich die dag net ziek gemeld. Nou we hebben gepraat en we hebben ook gezegd dat we wel wat dronken maar niet teveel. Ha niet te veel. We zopen als ketters leek het wel.

Maar goed we beloofden beterschap tegen die mevrouw en we meenden het nog ook!

Even

(kijkt op naar zijkant)

Wat? Ja ik lust nog wel iets. Ik kom eraan.

(af naar zijkant even later op met vol glas)

Och nu vergeet ik weer dat lege glas. He wat vervelend nou.

(zitten slokje drinken, rondkijken)

He, echt lekker dat vers geperste sinasappelsap. Het is mooi hier he? Ik vind dit het mooiste plekje van deze tuin. Ik zit hier vaak. Dat vind ik echt fijn. Lekker rustig. Heb ik soms behoefte aan. Binnen kan het soms zo druk zijn he. Al dat gekwetter en geruzie. Moet ik niet hoor.

Maar wat was ik ook weer aan het vertellen? Waar was ik gebleven?

Had ik al verteld dat er een mevrouw langsgekomen was? Zij was.. waar was ze ook weer van? Zou het kunnen van de kinderbescherming? Dat weet ik niet zeker meer.

drinken in plaats van iets te eten of zo. Maar je moet je verdriet toch ergens kwijt kunnen en dat was in de drank. Niemand luisterde naar ons of hielp ons. Ze lieten ons aan ons lot over. Geen wonder dat een normaal mens dan verder afglijdt?

En op een dag gebeurde het. Mijn man ging boodschappen doen. We hadden niks meer in huis. Niets te eten maar ook niets meer te drinken. Mijn man ging dan altijd met de auto en kocht voor een weekje of zou boodschappen. Dan hoefden we de deur niet meer uit.

Goed we waren die avond ervoor nogal doorgezakt, we hadden de laatste restjes opgemaakt. Die morgen erop is hij dus boodschappen gaan doen. Hoe het gebeurd is weet ik niet meer maar na een tijdje werd er gebeld en een politiemans stond voor de deur. Man, man wat schrok ik. Ik dacht echt dat er iets met de kinderen gebeurd was. Je bent tenslotte moeder of niet? Nou hij vertelde dus dat mijn man een ongeluk had gehad. Hij was tegen een boom aangereden en was op slag dood. Hoe en waarom wist men niet.. geloof ik. Ze zeiden nog wel dat er geen anderen bij betrokken waren maar of dat waar is weet ik niet. Iemand rijdt toch niet zomaar tegen een boom? Dus hoe het precies gebeurd is weet ik niet. Dat willen ze schijnbaar niet tegen me vertellen. Later vertelden ze wel dat ze zijn bloed onderzocht hadden en dat er teveel alcohol inzat. Ja, ja ze kunnen me nog meer vertellen. Hij had heel de nacht geslapen als een roos. Dan moet dat toch allang weg zijn? Maar goed ik kreeg dus ook niets voor de auto terug.

(even stil)

Ja daar zat ik dus. Nu helemaal alleen. Ik probeerde echt weer een normaal leven op te bouwen want ik wist heus wel dat als ik zou stoppen met drinken ik mijn kinderen weer teug zou krijgen. En voor je kinderen doe je alles. Toch?

Maar ja hou dat maar eens vol als je alleen zit. Geen kinderen om voor te zorgen. Je man net dood. Nee dan valt het niet mee om van die drank af te blijven.

En ik viel weer terug. Ik ging weer drinken. En van het een komt het ander zeggen ze wel eens.

Ik dronk en ik kon echt niet meer stoppen. Heel vaak dacht ik als ik deze borrel leeg heb stop ik, dit is echt de laatste, maar ja dan word je wakker en je denkt aan je man, aan je kinderen; je raakt verstikt in je verdriet.

Ik merkte zelf wel dat ik steeds verder wegzakte maar geloof ik kon er echt niks tegen doen. Er kwam een moment dat niks me meer interesseerde. Ik wilde nog maar een ding, drinken of dood. Of zijn er dat eigenlijk twee?

Maar goed ik was zover weg dat ik niet meer weet wat ik deed.

Ik weet nog dat ik opeens een hoop lawaai hoorde. Zo in de verte. Je weet wel dat heb je soms ook als je net wakker wordt. Dan hoor je wel iets maar je kunt het niet thuis brengen.

Ik weet nog dat ik mijn ogen open deed en dat ik een broeder van de ambulance zag die over me heen boog. Daarna was ik weer weg.

meegemaakt had. Ik heb haar toen stevig omhelst. Samen hebben we gehuild. Ik.. ik..

(wrijft ogen)

Het doet je wel iets als je als moeder je dochter na zoveel tijd weer in je armen kan sluiten. Het zijn en blijven tenslotte je kinderen he? En je wilt toch het beste voor je kinderen. Althans daar doe je je best voor. Maar dat lukt niet altijd.

We hebben toen even gekletst, geen ingewikkelde dingen gewoon even verteld hoe het met je gaat. Dat was toen genoeg meer dan genoeg zelfs.

Ze vertelde ook dat ze haar broer gevonden had. Ze waren elkaar uit het oog verloren. Ook die had het nodige meegemaakt vertelde ze.

Hij.. hij wil alleen nog geen contact met me. Ja dat was even hard om te horen. Maar misschien door de tijd komt dat contact er ook nog.

Gelukkig blijft m'n dochter wel komen. Ik meen dat ze zo eens in de maand even langs komt. Soms kletsen we over allerlei allerdaagse dingen en soms over vroeger. Ja dan hoor je hoe je kind het beleefd heeft en dat valt niet altijd mee. Na zulke gesprekken heb ik toch moeilijk. Voel me dan geen goede moeder terwijl ze zelf zegt dat dingen lopen zoals ze lopen. Ja dat zal wel maar toch....

We zijn zelfs eens de stad in geweest. Ze moest nieuwe kleren en vroeg of ik mee ging. Nou wat dacht je? Heel graag natuurlijk. Ik was heel zenuwachtig. Stel je voor zenuwachtig om met je eigen dochter te gaan winkelen. Miljoenen moeders en dochters doen dat gewoon en ik was zenuwachtig. Doodzenuwachtig zelfs.

Ik had extra geld meegekregen en heb zelf ook nog kleren gekocht en samen hebben we een terrasje gepikt. Koffie natuurlijk en gebak. Ik heb dat betaald.

Och wat was dat leuk. Ik voelde me toen een echte moeder en kreeg tranen in m'n ogen toen ze het kleedhokje uitstapte en vroeg van mam wat vind je ervan en omdraaide. Och wat was ik trots.

??

(loopt richting af, omdraaien en beide glazen pakken)

Zou ik toch weer de lege glazen vergeten.

(af)